

Visokočastitemu gospodu korarju

JANEZU KERST. NOVAK-U,

preljubljenemu vodju

hvaležni bogoslovci

o veselem godu

24. junija 1859.

Na stermih hribov gole visočine
Hiteti vidim stare ino mlade,
Opletati s cveticami germade,
Nositi vkup dišeče korenine.

Proroku, ki nam luč pokazal gnade,
Hvaležnosti praznujejo spomine —
Tako častiti dansi vidiš sine
Pobožnih dedov stare še navade.

V spominu vsak nauke Tvoje varje,
Nanašamo jih na serca oltarje,
Da žgali Tebi v čast bomo kresove!

Ljubezin čista Tebi dar zažiga,
Z napisom svitlim kviško plamen šviga:
Očetu naš'mu Bog daj srečne dnove! —

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz bojišča na Laškem. Po kervavi bitvi pri Magenti se je cesarska armada v lepem redu proti Minčiu umaknila in bi utegnila sedaj že tu pripravljena biti, sovražnika po spodobnosti sprejeti. Nazaj umikovanje se je na levem krilu pri mestu Melegnano, ktero je mogel tudi Radecki na svoji poti iz Milana v Verono 1848 hudo krotiti, imela boj s Francozi; mrtvih in ranjenih so imeli naši 379, med katerimi je bil tudi 1 general ubit. Na desnem krilu se je bilo za fml. Urbana bati, da bi ga sovražniki ne zajeli, pa junaško si je odperl pot do armade in že 16. je naznanil telegraf, da je naletel ta general pri Castenedolu na Garibaldi-ta, kterege je proti Breščii zapodil, mu 80 ljudi vzel in jih več pobil. Razun teh manjših bojov ni nič novege bilo. — Francozki general Niel je do Breščie prišel in 50,000 Sardincov je neki odločenih, da bodo Peschiero oblegovali. Iz Francozkega ima, kakor se bere, mnogo težkega orodja in streliva za oblegovanje Peschiere, Verone in Mantove priti in tudi maršal Pelissier ima priti namesti Napoleona, češ saj je to pravi mojster, kateri je celó Sebastopol premagal. Namesti njega bo pa cesar sam prevzel poveljstvo armade na Rajnu. — Bodi si kakor kolj, kmali bomo slišali od kervavih bojov in med rekami Chiese in Minčio bi utegnila prva huda bitva biti. Nadjati se je, da sedaj naši ne bodo čakali, da bi jih sovražnik prijel, ampak da ga bodo oni napadli, ker truden dolgega pota le malo po malem more na to bojišče dohajati.

Iz Dunaja. Ces. patent od 11. t. m., veljaven za vse dežele našega cesarstva ukazuje, da se za čas vojskinih razmer kuponi od národnega posojila od leta 1854 v cesarskih kasah ne bodo v srebernem dnarju izplačevali, ampak v bankovcih; vendar se bo lastnikom takih kuponov primeren nadavek doplačeval, kateri bo prerajtan po ceni srebernega dnarja; kolikošen pa ima biti ta nadavek, določuje tudi ta cesarski patent ter pravi, da se bo ta nadavek vselej oklical 15. dan tistega mesca pred, ko ima kupon zapasti. Ravno ta cesarski patent zapoveduje, da imajo kuponi imenovanega posojila se pri plačevanju colnine za srebern dnar jemati in ravno tako pri plačevanju davkov. Po takem je še zmirom mogoče, kupone po vrednosti srebernega dnarja oddajati. Ukaz dnarstvenega ministerstva od 15. t. m. dostavlja, da nadavek pri kuponih imenovanega posojila odslej noter do konca mesca septembra (kimovca) je po kurzih srebernega dnarja od mesca sušca, aprila in maja na 25 od sto odločen. — Ta cesarski patent pa ne velja za laške dežele našega cesarstva, ker tukaj

se kuponi imenovanega posojila za davkovske plačila celó ne bodo jemali.

— Za sedaj se še ne morejo nikake reči po pošti v Lombardijo pošiljati, razun v Mantovo in pa dnarji, ki grejo vojaškim ali civilnim osebam italijanske armade. Te poslatve oskerbuje armadna pošta.

— „Wiener Ztg.“ naznanja popolni in natančni spisek zgube naše armade v bitvi pri Magenti. Mrtvih je bilo 63 oficirjev in 1302 vojakov; ranjenih 218 oficirjev (med njimi 5 generalov) in 4130 vojakov; pogrešanih kakih 4000, katerih se je pa pozneje zopet več vernilo k svojim kardelom.

Iz Lombardije. Iz Milana. „Triest. Ztg.“ pripoveduje zanimivo prigodbo, ki se je tisti dan v Milanu pripetila, ko je naša armada to mesto zapustila. Ne ve se, kako je majhna množica graničarjev v Milanu zaostala; ko pride na neki terg, jo obsuje berž veliko serditih Italijanov in ji žuga s smertjo. Mala množica ne vé drugzega storiti, kakor da se vkup zbere v kolo in puške nastavi proti zbranemu ljudstvu; v tem hipu priteče tudi vojašk zdravnik, kterege je ravno ta osoda zadela, da je zaostal. Graničarji ga prosijo, naj jim svetuje, kako se rešiti iz te zaderge. Mož bistro glave dá graničarjem svet, naj vsaki vzame otročiča v naročje in tako naj marširajo vsi proti mestnim vratam. Lahi, ko vidijo svoje otroke v rokah graničarjev, osupnjeno in, se ve, da se ne upajo na-nje streljati in z mečem po njih mahati, ker bi s tem svoje otročiče zadeli. Tako so graničarji pod vodstvom verlega zdravnika srečni ušli smertni nevarnosti.

— Iz Milana. Tu so željno pričakovali Napoleona. Mestni odbor mu je poslal pismo udanosti in hvaležnosti, da je pomagal jih osvoboditi. (!) Drugo pismo so podali kralju sardinskemu, v katerem ga prosijo, berž ko berž vladu Lombardije prevzeti.

— Kralj Viktor Emanuel je odstavil, kakor je slišati, vse vradnike, kateri niso Lahi in jih je avstrijski cesar postavil, kakor tudi vse župane mest, v katerih so avstrijski vojaki.

— Iz Benedk. Vsled najvišjega sklepa od 2. t. m. bodo izdajale cesarske kase v lombardo-beneškem kraljestvu dнарne nakaze do 50 milijonov goldinarjev po 10, 100 in 1000 fl., ktere bodo sreberni dnar namestovali. Vsakdo jih bo mogel prejemati za plačilo, ki 10 fl. doseže. Izpisano posojilo se bo moglo samo s takimi nakazi plačevati.

— 14. t. m. so raztrosili hudovoljneži krivo govorico, da so se Avstrijani in Francozi pomirili in da bodo čez tri dni cesarski mesto Francozom in Sardincom izročili. Lahkoverni ljudje so začeli hipoma vojake psovati in misliti, da smejo početi, kar se jim poljubi. Pa kmalo so mogli svojo prederznost terdo plačati. 2 sta bila vstreljena, 3 so bili ranjeni, več so jih pa ujeli in v terdnjave poslali.

Iz Verone. Fzm. grof Gyulai je odstavljen in namesti njega je prevzel general konjištva, grof Schlik, poveljstvo druge armade. Upati je, da bode sedaj sreča se sopeset k naši armadi nazaj vernila.

— Presvitli cesar so jezdili 18. t. m. v Lonato, kjer ste 7. in 8. armadno kardelo utaborjene. S neskončnim veseljem in vriskanjem so sprejeli vojaki svojega vodja.

Iz Českega. Iz Prage je šlo 10 usmiljenih sester v Verono, da bodo ondi ranjenim in ujetim vojakom stregle.

Iz Horvaškega. Iz Zagreba pojde dvajset usmiljenih sester na laško bojišče, da bodo ranjenim vojakom stregle.

Iz Tiroljskega. Nadvojvoda Karel Ludovik, tiroljski cesarski namestnik, je razglasil 10. t. m. iz Botzena sledeče: Prederzni sovražnik se bliža našim mejam; armado hoče od zadej zalesti; torej na noge! k orožju! brabri možaki. V imenu našega presvitlega cesarja in gospoda Vas še enkrat podzovem: branite svoj dom in tako